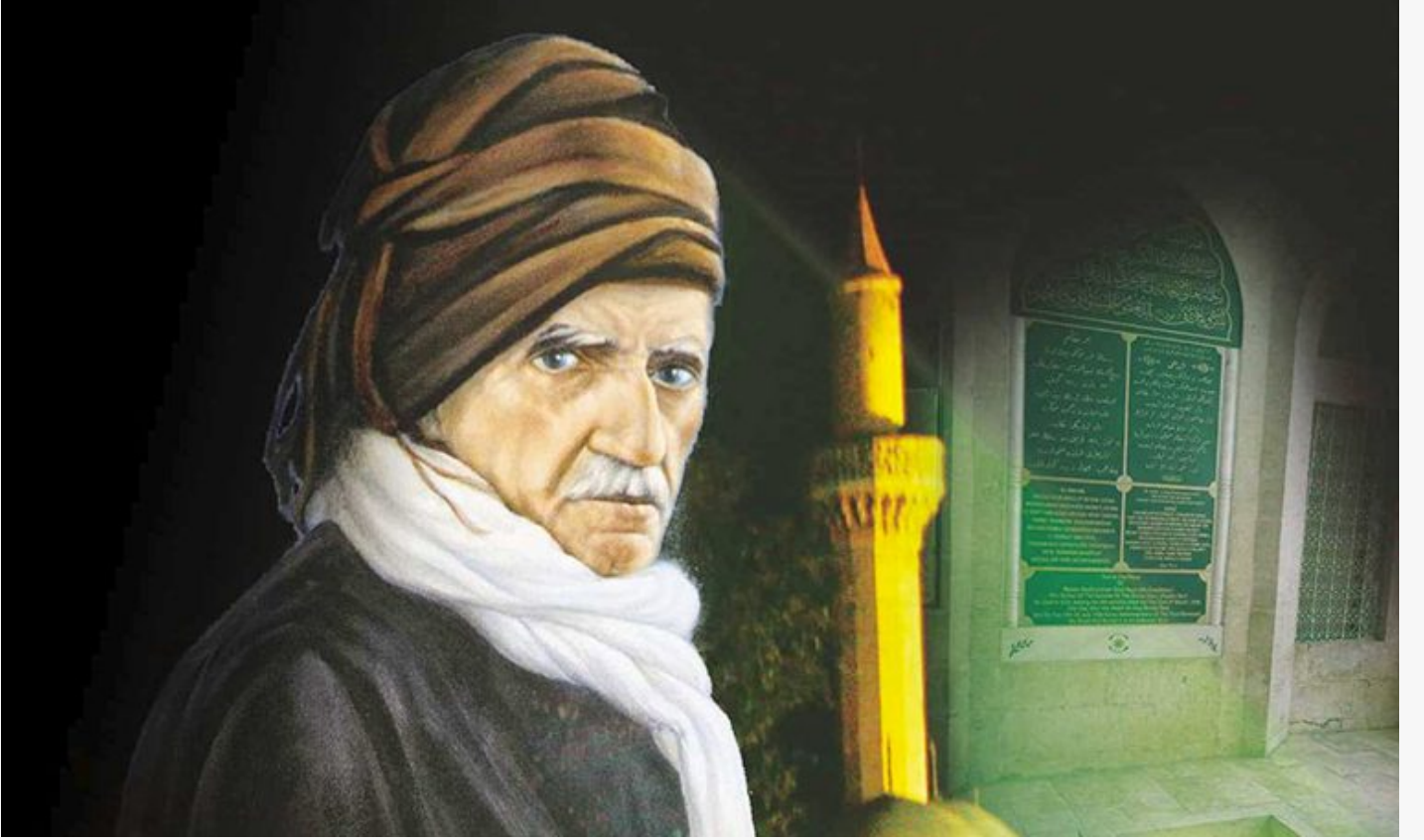


Bediüzzaman'ın ölümü hayatından ziyade nasıl hizmet edecek?



Ben rahmet-i ilâhî'den ümit ederim ki, mevtim, hayatımdan ziyade dine hizmet edecek.

Ey din ve âhiretini dünyaya satan bedbahtlar! Yaşamınızı isterseniz bana ilişmeyiniz. İlişseniz, intikamım muzaaf bir sûrette sizden alınacağını biliniz, titreyiniz! Ben rahmet-i ilâhî'den ümit ederim ki, mevtim, hayatımdan ziyade dine hizmet edecek ve ölümüm başınızda bomba gibi patlayıp başınızı dağıtacak!

Cesaretiniz varsa ilişkiniz! Yapacağınız varsa göreceğiniz de var. Ben bütün tehdidâtınıza karşı, bütün kuvvetimle bu âyeti okuyorum: "Onlar öyle kimselerdir ki, insanlar onlara 'Düşman size karşı büyük bir kuvvet topladı; onlardan korkun' dedikleri zaman onların imanı ziyadeleşti ve 'Allah bize yeter; O ne güzel vekildir' dediler." (Âl-i İmrân Sûresi, 3:173)

Mektûbat, s. 418

Felillâhilhamd, hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede Cenâb-ı Hak rahmetiyle öyle kardeşleri bana vermiş ki, vefatımla, o hizmet, bir merkezde yapıldığına bedel, çok merkezlerde yapılacak. Benim dilim ölümle susturulsa, pek çok kuvvetli diller benim dilime bedel konuşacaklar, o hizmeti idame ederler. Hattâ diyebilirim: Nasıl ki bir tane tohum toprak altına girip ölmesiyle bir sümbül hayatını netice verir; bir taneye bedel yüz tane vazife başına geçer. Öyle de, mevtim, hayatımdan fazla o hizmete vasıta olur ümidini besliyorum.

Mektûbat, s. 412

Madem Risâle-i Nur'un vazife-i kudsiye-i imaniyesi benim ölümümle daha ziyade halisane inkişaf edecek ve hiçbir cihetle dünya işlerine ve benlik ve enaniyete vesilelikle itham edilmeyecek ve rekabeti tahrik eden hayat-ı şahsiyemi bulmadığı

için daha mükemmel ve ihlâs ile o vazife devam edecek. Hem ben dünyada kaldıkça gerçi bir derece yardımım olabilir; fakat adi şahsiyetimin ehemmiyetli rakipleri, münekkitleri, o şahsiyeti itham edebilir ve Risâle-i Nur'a ihlâsızlıkla ilişebilir ve bir derece çekinir, çekindir. Hem bir derece bekçilik yapan bir şahsiyetin yatmasıyla, o daire-i nuraniyedeki bütün ehl-i gayret müteyakkız davranır. Bir nöbettar yerine, binler bekçi çıkar. Elbette ölüm gelse, "Baş üstüne geldin" demek gerektir. Hem, madem Nur şakirtlerinden çokları hem malını, hem istirahatini, hem dünya zevklerini, hem lüzum olsa hayatını Nurun hizmetinde feda ediyorlar. Sen, ey nefsim; neden fedakârlıkta en geri kalmak istersin?

Hem katiyen bil ki, çok biçarelerin hayat-ı bakiyelerini Nurlarla kurtarmak hizmetinde, fani ve zahmetli ihtiyarlık hayatını memnuniyetle bırakmaya lüzum olsa veya vakti gelse, razı olmak gayet lezzetli bir şereftir.

Emirdağ Lâhikası, s. 174

LÛGATÇE:

muzaaf: İki kat, iki misli, katmerli.

rahmet-i îlâhî: Allah'ın şefkat ve merhameti.

mevt: Ölüm.

idame: Devam ettirme.

vazife-i kudsiye-i

imaniye: İmanın kıymetli ve kusursuz vazifesi.